Handschrift

Seite 101r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8391
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

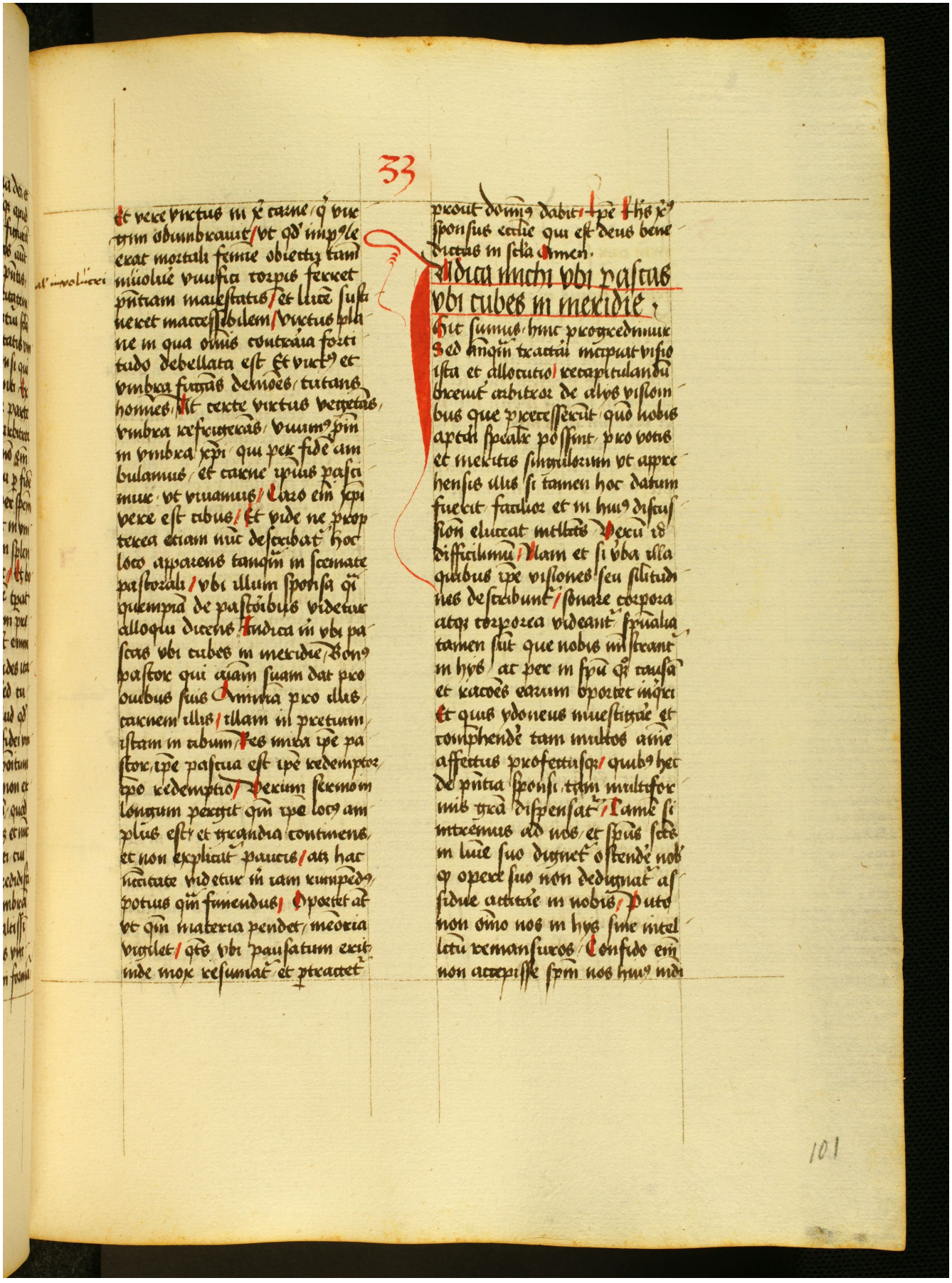

33

et vere virtus in x̄e carne / q̄ vic
trix obumbrauit / vt qđ mort̄le
erat mortali femine obiecta tam
mūolue vmbra corpis fereret
pritam maiestatis / et lucē sus
neret accessibilem / virtus hūi
ne in qua omnis contrāria forti
tudo debellata est et virt⁹ et
vmbra fugās demones / tutans
homines / sit vere virtus vegetas
vmbra refrigeras / vnum⁹ q̄m
in vmbra x̄pi qui per fidē am
bulamus / et carne ipius pasci
mur vt viuamus / Loco ein x̄pi
vere est tibus / Et vide ne prop
tercea etiam nūc describat hoc
loco apparens tamq̄m in scenate
pastorali / vbi illum sponsa q̄
quempiā de pastoribus videtur
alloqui dicens / Indica mi vbi pa
scis vbi cubes in meridie / Bon⁹
pastor qui animā suam dat pro
ouibus suis / Omnia pro illis
carnem illius / illam in pretium
istam in cibum / Res mira ipe pa
stor ipe pascua est ipe redemptor
ipe redemptio / Verum sermo
longum pergit qm ipe loq̄ am
plius est et tractandia continens
et non explicat pauca / aut hac
necessitate videtur in tam trunpēd⁹
potius q̄m funeundus / Oportet at
vt qm materia pendet / meoria
vigilet / qđ vbi pausatum erit
inde mox resumat et practet
prout dn̄s dabit / ipe his x̄p̄i
sponsus ecclie qui est deus bene
dictus in scla amen.

Adhuc unum vbi pastus vbi cubes in meridie

Hit sumus hinc procedemus
Sed angūm tractū caput visio
ista et allocutio / recapitulandū
breuit arbitror de alijs visioni
bus que p̄cesserūt quo nobis
aptiꝰ speciē possint / pro vobis
et meritis similitudinum vt appre
hensis illis si tamen hoc datum
fuerit facilior et in hui⁹ discus
sion elucrat mīlitis / Sed id
difficillimū / Nam et si vba illa
quibus ipe visiones seu similitudi
nes describunt / sonare corpora
atq; corporea videant / spūalia
tamen sūt que nobis ministrant
in hys / at per in spū q̄ causa
et racōes earum oportet inqri
et quis ydoneus mīstit̄ / et
comphendē tam multos animē
affectus profectusq; / quibus her
de pūtia sponsi tam multifor
mis trā dispensat / Tamē si
intrēmus ad nos / et spūs scē
in luce suo dignet ostendē nob⁹
q̄ operē suo non dedignat as
sidue actritē in nobis / Puto
non omo nos in hys sine intel
lectu remansuros / Confido ein
non accepisse spm nos hui⁹ mō

101